

sig för att göra en omsorgsfull bedömning "som tar hänsyn till bevismaterialets mängd och mångfald i ett visst fall". Nederländernas argumentation kan enbart anses avse tillämpningen av artikel 219 i tullkodexen. Bestämmelserna i artiklarna 218 och 219 i tullkodexen är emellertid avsedda att skydda gemenskapens finansiella intressen. Tullintäkter utgör egna medel för gemenskapen och den har därför intresse av att dessa fastställs snabbt. Medlemsstaterna kan därför inte åberopa förlängning i enlighet med artikel 219 i tullkodexen gentemot kommissionen. De måste tvärtom alltid motivera varför de skäl de åberopar gör det nödvändigt att förlänga fristen för bokföring.

— Åsidosättande av artiklarna 9 och 10 i förordning nr 1552/89.

— Åsidosättande av artikel 11 i förordning nr 1552/89. De överträdelse som påtalas i de två sista grunderna är en nödvändig följd av den överträdelse som beskrivs i den första grunden. Under ifrågavarande tidsperiod har Nederländerna underlåtit att ställa kapitalbeloppet till förfogande i god tid. Nederländerna har tills nu även alltid vägrat att betala in motsvarande dröjsmålsränta. Kommissionen har sedan slutet av år 1996 uppmanat de nederländska myndigheterna att överföra 5 323 395,06 HFL i dröjsmålsränta till kommissionen.

(1) EGT L 107, 1987, s. 1.

(2) EGT L 132, 1992, s. 1.

(3) EGT L 253, 1993, s. 1.

(4) EGT L 155, 1989, s. 1.

(5) EGT L 302, 1992, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande från Halmstads tingsrätt daterat den 8 november 2001 i mål: Åklagaren mot Ulf Hammarsten

(Mål C-462/01)

(2002/C 84/74)

Halmstads tingsrätt har, genom begäran av den 8 november 2001, som inkommit till domstolens kansli den 3 december 2001, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i mål: Åklagaren mot Ulf Hammarsten beträffande följande frågor:

- 1) Medger artikel 28 i Romfördraget att ett medlemsland förbjuder odling och annan hantering av sk industrihampa, som godkänts enligt EG:s förordningar?
- 2) Om så inte är fallet, kan ett undantag ändå ske med hänvisning till artikel 30 i Romfördraget innebärande att ett sådant förbud inte strider mot EG-rätten?
- 3) Om så inte är fallet, kan det svenska förbudet godtas på annan grund?

Talan mot Republiken Österrike väckt den 4 december 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-465/01)

(2002/C 84/75)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 december 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Dr. Jörn Sack, juridisk rådgivare vid kommissionen, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, kommissionens rättstjänst, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Österrike inte har uppfyllt sina skyldigheter
  - a) enligt artikel 39 EG och artikel 8 i förordning (EEG) nr 1612/68⁽¹⁾ av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen och artikel 28 i EES-avtalet genom att vägra arbetstagare från andra EG- respektive EES-stater passiv rösträtt vad gäller så kallade arbetarkammare,

- b) enligt bestämmelserna i de associeringsavtal som gemenskapen har ingått med tredje land, i vilka det föreskrivs att arbetstagare från dessa stater vilka har en laglig anställning i en medlemsstat inte får diskrimineras, genom att vägra dessa arbetstagare passiv rösträtt vad gäller företagsråd och arbetarkammarstämma;
2. förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rätten till fri rörlighet inom gemenskapens medlemsstater omfattar enligt artikel 39.2 EG att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet skall avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor. Motsvarande bestämmelser återfinns i artikel 28 i EES-avtalet. Dessutom talas i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen uttryckligen om att arbetstagare från andra medlemsstater skall "ha rätt att vara valbar[a] till de organ som representerar arbetstagaren i företaget". Denna formulering innefattar aktiv och passiv rösträtt avseende de organ som representerar arbetstagarna i medlemsstaterna.

Kommissionen anser vidare att begreppet anställningsvillkor i associeringsavtalen och liknande avtal skall tolkas på samma sätt som i artikel 39.2 EG samt i artikel 8 i förordning (EEG) nr 1612/68. Enligt denna tolkning omfattar begreppet utövandet av medbestämmanderättigheter såsom aktiv och passiv rösträtt vid val av företagsråd och val till yrkeskammare.

(¹) EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 4 december 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-466/01)

(2002/C 84/76)

mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av juridiska rådgivaren Maria Kondou-Durande.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och rådets direktiv 1999/89/EG av den 15 november 1999 om ändring av direktiv 91/494/EEG om djurhälsovillkor för handel med färskt kött av fjäderfä inom gemenskapen och import av sådant kött från tredje land⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

— förplikta Republiken Grekland att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 tredje stycket i EG-fördraget skall direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat.

Enligt artikel 10 första stycket i EG-fördraget skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner.

Republiken Grekland har inte bestritt att den är skyldig att vidta åtgärder för att följa ovannämnda direktiv.

Kommissionen gör gällande att Republiken Grekland ännu inte vidtagit lämpliga åtgärder för att införliva ifrågavarande direktiv med grekisk lagstiftning.

(¹) EGT L 300, 23.11.1999, s. 17.